

קריאה יקרה

השבוע שמעתי סיפור מחרדי. בעל אחד הדוכנים בתחנה המרכזית בתל-אביב בא למערכת, ובקשה בפיו: „אתם מוכרחים לעשות משהו נגד זה. שלשום, בערב החג, עמדו ארבעה-חמישה חיילים בתחנה המרכזית — ומכרו סיגריות וחפצים אישיים. לא הרבה. מה שהיה להם. „שאלתי אותם: חברה, מה זה? ואחד מהם אמר לי: „אנחנו צריכים כסף בשביל לנסוע באוטובוס. רוצים להגיע לטבריה — וטרמפים קשה לתפוס!“

„היו הרבה אנשים שם, והתחיל ויכות. אמרו זה סקנדל! איך זה חיילים שמסכנים את חייהם בתעלה צריכים למכור סיגריות שלהם בשביל לנסוע הביתה? חייל אחד אפילו רצה למכור את השעון שלו. האנשים רצו לתת להם סתם ככה כסף, אבל הם לא רצו לקבל נדבות. רק אחד הסכים לקחת עשר לירות בשביל קופסה אסקוט. אני שואל: זאת לא בושה?“

מה אומר משרד הביטחון

מדוע מצא לנכון לפנות דווקא אל מערכת העולם הזה? האיש הסביר: „לפני שנה בערך, הבן שלי שלומד בגימנסיה הלך עם כמה חברים שלו להדביק פיתקאות על המכוניות. שיטתו טרמפ לחייל. אמר לי שזה מיפעל של העולם הזה. אני לא מתעניין בפוליטיקה, ואני לא קורא את העולם הזה. אבל אמרתי לו שאם הם עושים משהו בשביל שנהגים יתנו טרמפ לחיילים שלנו — כל הכבוד! ובאמת ראיתי את הפתקים האלה על הרבה מכוניות בכבישים. אפילו קניתי פתק אחד בלירה מהבן שלי, למרות שאין לי אוטו.“

אני מקוה שהמיבצע שלנו להדבוק אותן תהיות אדומות על שמשות המכוניות, שבעליהן התחייבו לתת טרמפ לחיילים, תרם תרומה צנועה לשיפור מוסר-ההסעה בארץ. אבל איננו משלים את עצמנו: מיבצע זה לא פתר את הבעיה. ראויים לציון מעשי התנדבות של יחידים ושל חברות מיסחריות, המעמידים מכוניות פרטיות ומשאיות לרשות החיילים בערבי חגים. אלא שגם מאמץ זה לא פתר את הבעיה: אפשר עדיין לראות חיילים ממתינים לצדי הכבישים, מתחננים לנהג שיאספם.

תן
טרמפ
לחייל

הועד הציבורי למען הסעת חיילינו

משרד הביטחון יכול היה לפתור את הבעיה בן-לילה. אורי אבנרי העלה בכנסת הצעה, שמשרד הביטחון יקציב לאגד סכום שנתי כולל, שתמורתו יתחייב הקואופרטיב להסיע חינם כל חייל לובש מדים, בכל הקוים שלו ברחבי הארץ, כפי שהדובר נהוג לגבי שוטרים. אך הצעה זו נדחתה, ותשובת שר-הביטחון היתה: אין צורך.

מסתבר שזה לא בדיוק כך. יש צורך — והסיפור הנורא והמשפיל של בעל-הדוכן בתחנה המרכזית יוכיח.

אנא, הנהג

אבל אם משרד-הביטחון — מסיבות שקשה להבין אותן — מתעקש בסירובו, לא נותר אלא לפנות שוב ושוב אל הרצון-הטוב ואל חוש-האזרחות של הנהגים בכל הכבישים, בכל השעות: אנא, תן טרמפ לחייל. הוא בנך, הרוצה להגיע מהר לכמה שעות של חופשה בבית.

איש כפי

מכתבים

שה בחיפה, דבר אשר גרם עוגמת-נפש למשפחת הנפטר.

ימים מספר לאחר מכן ביקרתי בבית-הקברות, ובמיקרה עברתי ליד מצבתו של אבא חושי ז"ל, והנהגה אני רואה, להפתעתי, את תאריך ליתו ופטירתו של חושי ב' לועזית.

נשאלת השאלה, אם אסור או למה מותר?

הפלייה

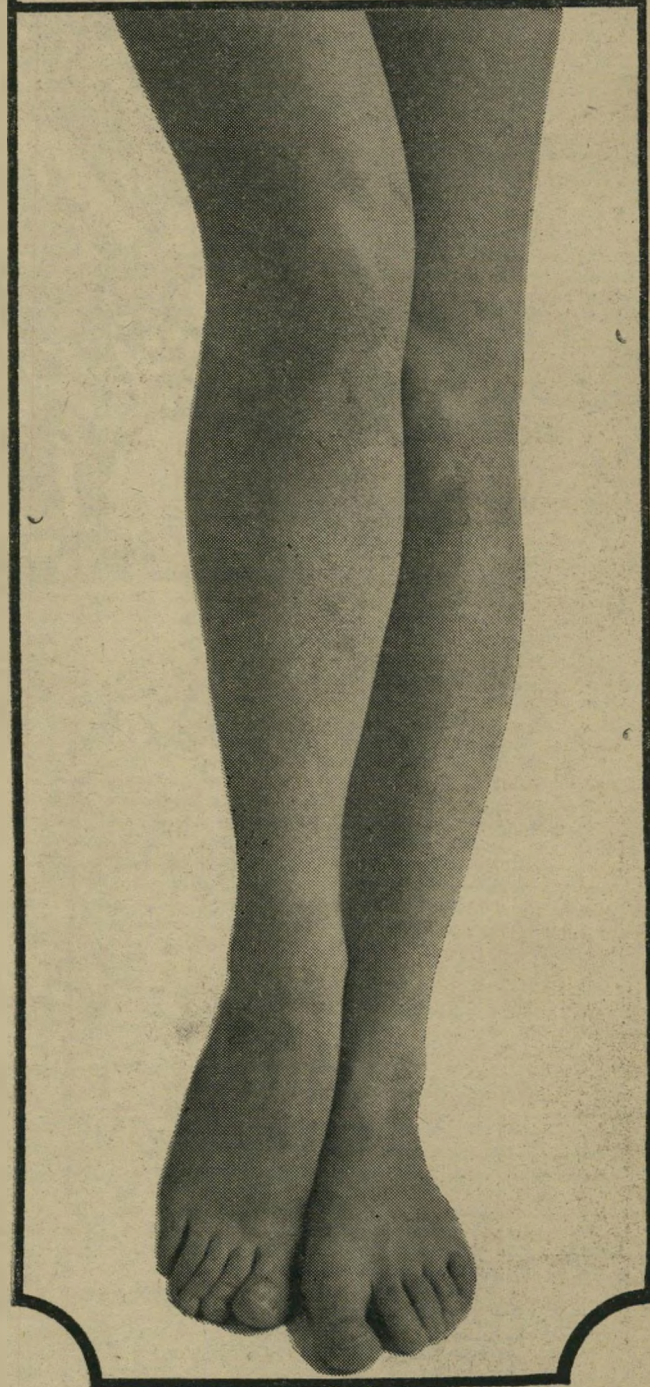
בקבוצה!

יש לי ידידים אשר יקורם נפטר לא מזמן, והם ביקשו לכתוב את תאריך הלידה והפטירה שלו על המצבה, גם לפי הלוח הלועזי. משום מה התנגדה לכך חברה קדי

Lon

דפילטור ליד

חדש לאשה - דפילטור "לון"
הקדם העדין המרחיק את שערות הרגליים תוך דקות ספורות
בעל ריח נעים ומתאים לשמוש גם על חלקי גוף אחרים.

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, רח' קרליבך 12, טלפון 30134, ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ, העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ. תל-אביב, רח' סין 6 • גלוטות: צינקוגרפיה כספי בע"מ.